

REZUMATE

Scoala de Vară – Internațională, Interdisciplinară și Academică (editia a II-a)

**“EUROPA – UN CONTINENT UNIT
DE UN INTERES COMUN – SUPRAVIETUIREA”**

**“EUROPE: SURVIVAL - A COMMON INTEREST
UNIFYING A CONTINENT”**

2 si 5-11 iulie 2010

Mentor: Acad. Mircea Malita

Co-organizatori:

- *Institutul National de Cercetari Economice „Costin C. Kiritescu” / Academia Romana*
- *Institutul de Economie Mondiala „Costin Murgescu” / INCE / Academia Romana*
- *Institutul de Cercetari Juridice „Andrei Rădulescu” / Academia Romana*
- *Institutul de Antropologie “Francisc I. Rainer” / Academia Romana*
- *Institutul de Prognoza Economica / INCE / Academia Romana*
- *Institutul de Arheologie „Vasile Parvan” / Academia Romana*
- *Centrul de Studii și Cercetări de Biodiversitate Agrosilvică "Acad. David Davidescu" / INCE / Academia Romana*
- *Centrul de Cercetari Financiare si Monetare "Victor Slavescu" / INCE / Academia Romana*
- *Institutul pentru Studii Transdisciplinare în Știință, Spiritualitate, Societate – IT4S*
- *Colegiul National de Aparare*
- *Fundatia Universitara a Marii Negre*
- *Universitatea Populara „Ioan I. Dalles”*
- *Biblioteca Pedagogica Nationala "I. C. Petrescu"*
- *Asociatia de Drept International si Relatii Internationale // Fundatia Europeana Titulescu*
- *Asociatia "Amicii Statelor Unite"*
- *Societatea Ateneul Roman*
- *Societatea de Etnologie din România # Asociatia culturală româno-indiană*
- *Consortiul International de Aplicatie pe tema Generozitate-Creativitate-Solidaritate*
- *Grupul de Cercetari Interdisciplinare / DLMFS / CRIFST / Academia Romana // Comisia de Cibernetica Socio-Economica / SSEJS / Academia Romana // Comisia de Informatica Medicala / Sectia de Stiinte Medicale / Academia Romana // Forumul Parteneriatului Creativ (co-organizatori la sapte editii ale Scolii de Vara Interdisciplinare - 1995, 1996, 2003, 2005-8)*

Aceasta editie a Scolii de Vara este cuprinsa in sase zile. Ziua I si ziua VI sunt dedicate unor deplasari si Mese Rotunde corelate sensului deplasarilor respective. Zilele II-V sunt dedicate la patru workshop-uri cu tematica interdisciplinara (de dezbatere a textelor existente + introspectiile/interventiile inscrite) / versus concentrarea pe proiecte interdisciplinare de grant / 2010-2011.

Programul pentru zilele II-V:

* II: Institutul de Cercetari Juridice „Andrei Rădulescu” / tema: "**Homo Juridicus: functia antropologica a legii**" - luni 5 iulie, 11:00-13:00 / *Calea 13 Septembrie nr. 13, corpul din stanga, etaj 4, Sala de Consiliu – nr. 4-254;*

Ce inseamna functia antropica a legii?

Prof. univ. dr. Ana Bazac
Universitatea Politehnica Bucuresti

Rezumat:

Tema propusă de dl. profesor Nicolae Bulz și de Institutul de Cercetări Juridice „Andrei Rădulescu” / Academia Română, „Homo juridicus: funcția antropică a legii”, permite o perspectivă filosofică asupra problemei. Funcția antropică este de formare a omului ca om. *Cine* formează omul? Desigur, ansamblul condițiilor sale de existență, între care un rol esențial îl au instituțiile umane înseși, cele care mediază – și nu doar influențează în mod direct – raporturile dintre om și ansamblul condițiilor sale de existență.

Între aceste instituții se află și legile.

Dar, așa cum omul ca om nu este format o dată pentru totdeauna, ci el este și reflectă mereu ansamblul condițiilor sale de existență – condiții care sunt istorice, contextuale – așa nici legile nu sunt eterne, ci exprimă modul cum înțeleg oamenii să reglementeze, într-un moment sau altul, relațiile dintre ei și relațiilor lor cu natura.

Acest model de analiză permite înțelegerea desacralizată a legii și, de aici, a legilor concrete, ca și sondarea motivațiilor care stau la baza acestora. Formarea omului ca om este deci în funcție de aceste motivații, istorice.

A doua întrebare aici – *ce fel de om* trebuie format/se are în vedere – dă seama de idealurile sociale în virtutea cărora este format omul și care evoluează în așa fel încât în fiecare cadru spațio-temporal un anumit ideal uman, în care se strevăd valorile sociale dominante în acel cadru, devine criteriul stabilirii și a dreptății și a dreptului. (Desigur că în una și aceeași perioadă coexistă idealuri (deci valori) contradictorii: unele care sunt oficial asumate, oricum nu sunt în nici un caz repudiate, și altele care, tot dominante, sunt însă cel puțin repudiate oficial). Dacă legea are funcție antropică, în ce direcție trebuie legea să-l formeze pe om? În direcția idealului uman asumat sau în direcția valorilor dominante, deși respinse în sistemul oficial al ideologiilor?

Între problemele pe care o filosofie non-conformistă a dreptului le pune, propun concentrarea asupra următoarelor: dreptatea și dreptul (criteriile de drept), istoricitatea justificării acțiunilor sociale/politice cu o anumită lege (tradiție juridică și pluralism juridic), obiectivele legii, legi contradictorii în unul și același sistem juridic, raporturile de putere și antagonismul legilor, pseudo-legile (vezi cele lipsite de sancțiuni și cele care, necesitând expres o instituție anumită pentru ca ele să se poată aplica, sunt lipsite de această instituție), principiul juridic și legile care îl realizează, salvarea învinutului sau salvarea dreptului/a legii. Aceste probleme – ca și multe altele – arată că „explicația ultimă” și limitele sistemului juridic sunt date de raporturile de putere și le reflectă. Și, așa cum raporturile de putere – inerent antagonice – presupun critica lor (Kant), așa și dreptul trebuie criticat (este, oricum, criticabil) din perspectiva non-conformistă pe care și problemele și înțelegerea oamenilor o pun.

Homo oeconomicus si criza - responsabilitatea sociala

Prof.univ.dr. Christina Marta Suci
Academia de Studii Economice , Facultatea de Stiinte Economice

Rezumat:

Lucrarea are in vedere unele aspecte aflate in dezbaterele contemporane interdisciplinare de tipul:

- * economia si economistul in timpul crizei;
- * stinta economica traverseaza o perioada de criza ?; de ce ?;
- * ce se poate face pentru un management competent al crizei la nivel micro, mezo si macroeconomic ?;
- * care este impactul abordarilor holiste integratoare asupra stiintei economice ?;
- * noi accente si aspecte specifice noii economii:
  - o activele intangibile si managementul activelor intangibile;
  - o capitalul intelectual si managementul capitalului intelectual;
  - o cunoasterea si managementul cunoasterii;
  - o managementul si dezvoltarea carierei;
  - o investitia in oameni si gestiunea competentelor;
  - o complexitatea si gestiunea competenta a competentelor;
  - o gestiunea si managementul oamenilor talentati;
  - o economia creativa si afacerile creativ-inovative;
  - o managementul creativ si inovativ;

- o diversitatea si managementul diversitatii;
- o termen scurt versus termen lung in economie;
- o inteligenta competitiva si avantajul competitiv sustenabil pe termen lung;
- o etica in afaceri; inteligenta emotionala si morala;
- o afacerile digitale si cyberspatiul;
- o responsabilitatea sociala;
- o schimbarile climaterice si gestiunea competenta a biodiversitatii

Norma juridica si norma morala

Conf. dr. G.G.Constandache
Universitatea Politehnica Bucuresti

W. Dilthey: „Valorile, ca toate fenomenele istorice, sunt obiectivări ale vieții, supuse interpretărilor”.

Rezumat:

Max Weber a opus etica responsabilității, în dezbaterile despre filosofia morală, față de etica convingerii (controversa conventionalism – deontologism) ca intenția față de datorie.

Giorgio del Vecchio a numit deontologic tipul de gândire care presupune pe lângă dreptul pozitiv (normele voinței umane) un drept natural anterior (legi derivate din natura umana: universale, eterne). După Albert normele morale sunt ipoteze deschise revizuirii.

*1. Deoarece înțelegerea persoanei umane și a nevoilor sale este într-o continuă devenire fiecare **declarație a dreptului omului** nu poate fi decât deschisă și provizorie (coloniile americane 1774-1776, Revoluția franceză 1789, ONU 1948).*

*Tot ce se referă la normă considerată ca valoare sau model se numește normativ. Iar normalizare este termenul filosofic ce indică acceptul interior și voluntar al formulării explicite a normelor morale: obligații, drepturi, comportamente, care definesc responsabilitățile proprii fiecărui individ în relațiile lui interpersonale. Oricine respectă **norma** și-o asumă ca valoare, regulă sau criteriu de judecată.*

W.Windelband a arătat: conștiința normativă determină norme și reguli de care depind judecățile de valoare.

După Nozick, statul garantează minimul de drepturi și libertăți într-o societate individualistă.

*2. Ceea ce este **drept** reprezintă un sector mai restrâns decât ceea ce este **bun**. Deoarece nu privește alegerea binelui, care ar reveni unor indivizi luați separați, ci tratamentul rezervat unor clase de indivizi (dreptate distributivă). La Aristotel dreptatea reparatorie privește pedepsirea sau compensarea nedreptăților (aparatură judiciară). Funcționalitate a instituției înseamnă satisfacerea nevoilor sociale.*

3. Aparatele represive și controlul social corespund nevoii colective de a așeza agresivitatea existentă în raporturile dintre indivizi și grupuri sociale sub un prag acceptabil, iar religia este funcția legată de nevoia subiectivă de siguranță emoțională și control asupra destinului.

Despre Infinitate, posibilitate, predicție

Conf. dr. Laura Pana
Grupul de Cercetari Interdisciplinare / DLMFS / CRIFST / Academia Romana

Identitate si alteritate

Drd. Mihaela Calinescu
Grupul de Cercetari Interdisciplinare / DLMFS / CRIFST / Academia Romana

Masa Rotunda privind filosofia statului și a dreptului în cultura românească – mostenire, provocari intelectuale, perspective

Moderator: Prof.univ.dr. CS I Emil Gheorghe Moroianu

Interventii programate:

Răspunderea în dreptul internațional în contextul mondial actual

Prof. drd. Paraschiva Grigorie
Colegiul National de Informatica „Tudor Vianu” si Grup Scolar Ind. Nr. 19

Rezumat:

Instituția răspunderii este indisolubil legată de societatea umană organizată, ea constituindu-se ca o sancțiune generală a tuturor normelor de conduită, inclusiv a normelor de drept. Existența unor anumite forme de conduită și asigurarea respectării lor reprezintă o necesitate vitală, întrucât acțiunile și inacțiunile umane sunt permanent generatoare de răspundere.

Răspunderea socială este raportată la interesele generale ale societății și la cerințele obiective ale dezvoltării sociale. În funcție de natura relațiilor sociale lezate și de normele care au fost încălcate, ea se poate prezenta sub forma specifică de răspundere politică, materială, morală sau penală.

Normele dreptului internațional sunt create de către subiectele de drept internațional, în primul rând de state, dar și de organizațiile internaționale și mișcările de eliberare națională. Aceste norme devin obligatorii, deoarece statele își asumă responsabilitatea de a le respecta întocmai. Există, însă, și cazuri când aceste norme sau principii pot fi încălcate, moment în care cei care procedează astfel pot fi sancționați, ei răspunzând pentru faptele lor.

I. Principiile fundamentale care prin nerespectarea lor antrenează răspunderea internațională.

II. Subiectele răspunderii internaționale

- 1. Răspunderea internațională a statelor***
- 2. Răspunderea internațională a persoanelor fizice (particulare)***

III. Concluzii

În ce măsură poate dreptul internațional contemporan "să țină pasul" cu evoluția extrem de rapidă a relațiilor internaționale, cum va evalua ordinea normativă internațională în următoarele decenii, care sunt modalitățile de conectare și armonizare între politica externă a statelor și dreptul internațional, iată numai câteva probleme de natură epistemologică la care vor trebui să reflecteze specialiștii în probleme internaționale în acest mileniu.

*** III: Institutul National de Cercetari Economice „Costin C. Kiritescu” / tema:
"Quo vadis Homo Oeconomicus?" - marti 6 iulie, 11:00-13:00 / Calea 13
Septembrie nr. 13, corpul din stanga, parter, Centrul de Studii Romania-Luxembourg -
Sala P1-202;**

Homo oeconomicus aut subtilia humana?

(Homo oeconomicus sau subtilitatea umana?)

Prof.univ. dr. Marcel Stoica

Academia de Stiinte Economice - (fost) conducator doctorate

Subtilitatea este un concept de mare complexitate. În general, pentru înțelegerea unui *concept, exprimat cu ajutorul limbajului natural*, poate fi folosită tehnica mulțimilor subtile, ale cărei principii de bază sunt:

- Considerarea conceptului sub forma pozitivă (în cazul enunțat *subtilitatea*);
- Considerarea conceptului sub forma antitetică (în cazul enunțului există o formă *slabă: non-subtilitatea = banalitatea*, dar și o formă *tare: evidența-aparența*). Pentru a evita confuzia cu „evidența” de gestiune, în continuare, opusul subtilității va fi în mod convențional *aparența*. În primul subliniez faptul ca, aici, se va evalua *subtilitatea antropocentrismului*;
- Căutarea unor criterii care să permită definirea conceptului, atât sub forma pozitivă, cât și sub forma antitetică. În acest scop se consultă o comisie de experți, prin brainstorming. Pentru subtilitatea (forma pozitivă) presupunem că experții au propus următoarele criterii:
  - Finețea (delicatețea) conceptului (proprietatea de a fi „diafan”);
  - Dificultatea de a înțelege conceptul (de a sesiza conceptul);
  - Proprietatea de a fi criptic (abscons);
  - Perceptibilitatea conceptului (proprietatea de a fi palpabil);
  - Rafinamentul conceptului;
  - Profunzimea conceptului etc.Criteriile antitetice pot fi:
  - Proprietatea de a fi grosier;

- $\bar{C}_{II}$) Ușurința de a fi înțeles (sesizabil);
- $\bar{C}_{III}$) Aparență-evidență;
- $\bar{C}_{IV}$) Imperceptibilitate;
- $\bar{C}_{V}$) Lipsa de rafinament a conceptului;
- $\bar{C}_{VI}$) Superficialitatea conceptului etc.

d) Se analizează compatibilitatea criteriilor. În acest exemplu, criteriile pozitive sunt compatibile. Deoarece criteriile antitetice au fost determinate corect, rezultă că și criteriile antitetice sunt compatibile. Dacă se descoperă criterii incompatibile, prin nuanțare se elimină acest defect.

Indiferent dacă se operează cu concepte abstracte sau concrete, este posibilă atribuirea unor proprietăți „concrete” criteriilor abstracte în sens metaforic. De exemplu: despre conceptul de „probabilitate” se poate spune că are o mare „finețe” ca și în cazul realizării unui produs concret (făină, ciment) care a fost prelucrat la un nivel superior (s-a obținut o mare „finețe”). Expriarea metaforică evită discriminarea dintre concret și abstract.

Atât componentele materiale și conceptuale, cât și indicatorii socio-economici suferă în mod continuu diverse transformări ale căror efecte trebuie transformate, menținute și evaluate. În acest scop, se folosesc opt cadrane:

- I) Componente materiale (sisteme de producție, tehnologii, mediu ecologic etc.);
- II) Componente energetice (resurse energetice, tehnologii etc.);
- III) Componente informaționale (date, informații, cunoștințe, opinii, mentalități, abilități etc.);
- IV) Componente valorice. Procedee de valorificare;
- V) Procedee de reprezentare a lumii fizice (machete, fotografii, cinematografe) și/sau a lumii conceptuale (modele lingvistice, modele matematice);
- VI) Transferul componentelor (transport, comunicare, negociere);
- VII) Determinarea relevanței informaționale, a cantității de informație, entropie etc.;
- VIII) Evaluări, estimări, măsurători, creație etc., cu considerarea sinergiei componentelor și a sinergiei factorilor.

În cadranul VIII se desfășoară procesul de sublimare. Acest proces este frânat de erorile factorului uman, mai ales de greșelile grave comise în mod deliberat, pentru obținerea unor avantaje materiale fără efort: fals, înșelăciune, corupție, evaziune fiscală, delapidare etc. În condițiile aplicării unor strategii euristice de tip „greedy”, sublimarea mai multor conștiințe individuale într-o conștiință superioară colectivă este împiedicată, în mare măsură, de tentațiile de îmbogățire rapidă a unor oameni de afaceri și/sau a unor înalți funcționari din administrația publică. O soluție posibilă poate fi renunțarea de bună voie a unor oameni de afaceri și înalți funcționari din administrație la strategia „greedy”, și conectarea, de bună voie, la o **conștiință colectivă** care să le monitorizeze activitatea. Componenta conștiinței colective poate fi eterogenă, dar din persoane verificate timp îndelungat din punct de vedere moral: personalități din societatea civilă, școli, institute de învățământ superior, armată, culte religioase, actori etc. În acest mod, se poate accelera sublimarea conștiinței individuale într-o **conștiință colectivă socio-economică**.

Institutie si metoda

Conf. dr. G.G.Constandache
Universitatea Politehnica Bucuresti

Homo oeconomicus la rascruce

Prof. univ. dr. Ana Bazac
Universitatea Politehnica Bucuresti

Rezumat:

Ideea pe care o propun este că – noțiunea însăși de *homo oeconomicus* fiind istorică – perioada actuală (criza de etapă a capitalismului, adică criza capitalismului transnațional, ce se întrevide a fi și o criză de sistem) pune sub semnul întrebării modelele tradiționale de funcții economice ale oamenilor. Există mai multe modele tradiționale: cel mai puternic este cel generat de modernitate și neschimbat (dimpotrivă, accentuat) de post-modernitate, cel al individului consumator. (Există și o tradiție pre-modernă a modelului modern). Problemele globale crescând arată, însă, că logica economiei în care escaladarea consumului generează creșterea cererii și, deci, a ofertei/profitului, trebuie amendată. De-altfel, tocmai acest model a generat ceea ce se numește *societatea de consum*. Iraționalitatea acesteia a fost semnalată de gânditori prestigioși.

Pe de o parte, devine evidentă contradicția dintre realizarea acestei logici a consumului privat și a imaginii fragmentate despre economie/lume și, de partea cealaltă, consumul public și bunurile comune/publice. Pe de altă parte, antagonismul dintre modelul consumist al lui *homo oeconomicus* și, de partea cealaltă, risipa și distrugerea condițiilor naturale ale existenței umane ca și risipa și distrugerea creativității umane este din ce în ce mai presant.

Este evident că regândirea modelului de *homo oeconomicus* are loc tocmai ca urmare a acestor situații presante actuale. La primul nivel, cel al abstracției, se pune problema timpului acestei regândiri: înainte de agravarea condițiilor, în timpul acesteia sau după. Iar din acest punct de vedere, o observație amară este, din nou, contradicția dintre caracterul rațional al omului – ceea ce presupune și mare capacitate anticipativă – și faptul că, în plan social, o mare parte din suferințele cauzate social s-ar fi putut și s-ar putea ocoli dacă oamenii și-ar fi realizat funcția anticipatoare. La al doilea nivel al discuției, cel al concretului, apare clar că *raporturile de putere* sunt cele care determină inerția modelelor economice, legitimate prin modele umane, tocmai deoarece aceste vechi modele sunt în consonanță cu deținătorii puterii. Astfel încât, deși există cercetări ce le infirmă, deși spiritul anticipativ și preventiv/proactiv este în plină desfășurare și caută și creează modele umane și economice/societale *alternative*, tocmai cele inerțiale sunt, încă, dominante. Criza mondială actuală provoacă tocmai critica modelelor consumiste și căutarea de alternative.

Homo oeconomicus - alternative interdisciplinare

Prof. univ. dr. Costea Munteanu

Academia de Științe Economice, Facultatea de Relații Internaționale

Rezumat:

Cea mai mare parte a teoriei economice și financiare neoclasice convenționale asumă, în virtutea *modelului Homo Oeconomicus*, că subiecții economici acționează perfect rațional și iau în considerare toate informațiile disponibile atunci când adoptă decizii.

Prin contrast, *modelul psihologist* propus de economia comportamentală și experimentală pune în evidență existența unor tipare repetate de iraționalitate, inconsistență și incompetență în modul în care oamenii iau decizii și fac opțiuni în condiții de incertitudine. În context, modelul argumentează că predispozițiile emoționale afectează modalitatea în care operatorii economici evaluează alternativele cu care se confruntă și, în felul acesta, el realizează o ”breșă” conceptuală vitală pentru demersul nostru, întrucât el legitimizează problematica stărilor emoționale în interiorul analizei economice.

În ”breșă” astfel creată de psihoeconomie și, introspectivă noastră propune alternativa *perspectivei personaliste* oferită de teologia patristică ortodoxă. Aceasta situează în chiar centrul explicativ al naturii predispozițiilor emoționale (pe care le numește te afecte) importanța capitală a voinței ei umane. Astfel, prin liberul său arbitru omul se poate orienta fie spre lume, fie spre Dumnezeu și, în felul acesta, el lucrează cele rele sau cele bune, își gestionează afectele ca patimi sau ca funcțiuni sufletești conforme cu firea. În ultimă instanță, el alege să rămână la condiția căzută de ”individ” (ipostaziind un *comportament economic pătimitor*, fiind prioritar preocupat de satisfacerea nevoilor sale biologice și materiale și concepându-și viața a ca fiind direct înăuntru introvertit spre sinele propriu), sau decide să se înalțe la condiția de ”persoană” – ipostaziind în acest caz un *comportament economic virtuos*, fiind primordial preocupat de împlinirea nevoilor sale duhovnicești prin însăși activitatea sa economică, conferind adâncime vieții sale interioare și experimentând o profundă transformare launtrică, ca expresie a dăruirii iubitoare de sine către Dumnezeu și către semenii săi.

Ion Nicolae Angelescu și economia românească din perioada interbelică

lector dr. Diana Andreea Mandricel

Universitatea Titu Maiorescu, Facultatea de Științe Economice

Rezumat:

Personalitate de formație enciclopedică și multilateral instruită, I.N. Angelescu a reușit prin întreaga sa muncă teoretică și practică desfășurată de-a lungul unui șir de ani, să confere o neasemuită strălucire materială și spirituală epocii interbelice pe care o reprezintă, fiind un exemplu demn de urmat și de actuala generație de economiști.

Paleta sa de activități cuprinde o gamă largă de preocupări în domeniul cercetării economico-științifice, politico-legislativ și învățământului superior, fiind o pildă grăitoare de abnegație și perseverență, pentru întreaga lume economică.

Ca economist al perioadei dintre cele două războaie mondiale, Angelescu a exprimat într-un mod succint și complex, de pe poziții democratice, situația și tendințele vieții economice din țară, având o mare încredere într-un viitor luminos al poporului său, ce pornise curajos, în ritm alert pe drumul propășirii și modernității.

Trăind într-un timp când pe arena gândirii economice se confruntau o multitudine de opinii contradictorii, el a știut să recepționeze cu obiectivitate pulsul vremii, apărându-și cu fermitate și convingere ideile prin prisma apartenenței sale neolibérale, fiind un membru și discipol devotat Partidului Național Liberal.

De asemenea, prin prezentarea istoriei economiei naționale în mod realist și “nemistificat”, autorul rămâne un deschizător de parte în acest domeniu sinuos.

Totodată studiile sale minuțioase și aprofundate despre evoluția economiei noastre în timp, reprezintă o oglindă fidelă asupra situației existente atât pe plan național cât și european, conținând crâmpie de incontestabilă erudiție și veridicitate perenă, greu de infirmat chiar și de prezent.

De altfel, întreaga sa operă constituie o abordare detaliată și exactă a principalelor aspecte legate de trecutul, prezentul și perspectivele viitoare ale economiei noastre spre modernitate, în care aportul statului nu poate fi neglijat.

Ca profesor și rector al A.Î.S.C.I., I.N. Angelescu a dovedit calități de bun pedagog și organizator, ce au dus la propulsarea învățământului economic românesc pe cele mai înalte culmi.

Ctitor al monumentalului edificiu al A.Î.S.C.I., în care fiecare cărămidă reprezintă un strop din sufletul său (după cum singur mărturisește), Angelescu a privit cu mândrie și admirație această realizare a sa, considerând-o un bun al întregii națiuni.

Patriot înflăcărat, el a militat pentru independența economică și politică a “României Mari”, fiind adeptul politicii “prin noi înșine”.

Pe plan intern, el a inițiat un suport legislativ adecvat intereselor țării, iar pe plan extern, a promovat o colaborare fructuoasă între state, cu rol constructiv și de într-ajutorare reciproc-avantajoasă.

Prin relatările de mai sus, care constituie argumente, dar și elemente definitorii ale economiei românești interbelice, I.N. Angelescu va rămâne un nume de prestigiu pentru economia românească din trecut, dar și un stimulent pentru prezent, ce un poate fi subestimat sau trecut în anonimat, iar activitatea lui meritorie va fi înscrisă pentru totdeauna cu majuscule în cartea cea mare a vremurilor.

În acest context, putem conchide cu certitudine că întreaga operă științifică și didactică a profesorului I.N. Angelescu, dublată de calitatea de luptător și mare patriot, îi conferă un loc de elită și bine meritat în panteonul gânditorilor progresiști din România interbelică, și va rămâne pentru totdeauna un stimulent și o pildă vie pentru lumea economică de azi.

Masa Rotunda privind "omul plural" in contextul globalizarii - supraviețuire sau dezvoltare?

Moderator: Prof.univ.dr. CS I Valeriu Ioan-Franc

Prezentarea cartii ***Profesoarei Mariana Belis <<Cantul ursitoarelor>>***,
Ed. Noua, 2010

Fragment din capitoul 7 "Eros sau Agapé"

.....
Antoine își dădea bine seama că el fusese motorul acelor schimbări, dar cum nu se putea împotrivi impulsului afectiv care îl făcuse să acționeze astfel, nu se simțea responsabil. Oricât de mult se întorcea pe firul sentimentelor, își dădea seama că fusese mânat de o forță superioară căreia nu i se putuse opune cu niciun chip.

Își amintea de ziua când o cunoscuse pe Anda lucrând în laboratorul din Karlsruhe...iată o fată drăguță își spusese el. Apoi, ziua când a prezentat diapozitivele cu imagini din Paris, când remarcase cât era de încântată și de emoționată. Poate că acela a fost momentul când a început totul. „De ce am invitat-o să bea o cafea cu mine?” se întreba el căutând zadarnic un răspuns. A urmat ziua fatală în care i-a propus să vină la Paris. Atunci s-ar fi putut opri, și-ar fi putut spune că era curată nebunie să ia pe umerii lui destinul acelei fete, fără îndoială, deosebită, dar care venea dintr-o lume atât de diferită de a lui. „Da, continuă el, aș fi putut, dar n-am făcut-o pentru că atracția a fost mai puternică decât rațiunea.” Și în dorința noastră de fericire – fericire pe care mintea nu ne-o poate dăru – urmăm orbește căile pasiunii care ne duc înspre necunoscut.”

Avea impesia că viața lui abia atunci începea și revedea cu oarecare milă toți acei ani în care se lăsase absorbit numai de muncă. Ideea că Anda l-ar putea iubi, că îl iubea deja – ei da, de mai multe ori văzuse în ochii ei o licărire – îl umplea de o asemenea bucurie încât restul nu mai conta. Și tocmai în acest „rest” apăreau dificultățile de a-i avea alături pe Anda și pe Florian, de a le asigura un statut legal.

De bună seamă, avea relații îndeajuns de multe și de importante, dar se temea de ce vor crede prietenii lui despre căsătoria aceasta neobișnuită. Întotdeauna fusese considerat un om sobru, a cărui seriozitate era în afara oricărei bănuieli, și care devenise și mai retras după moartea soției lui. Și iată-l, dintr-odată, apărând lângă o femeie tânără și frumoasă, cu un copil de culoare care ar trebui să fie al lui. Sigur, toate astea vor da naștere la tot felul de comentarii, vor fi puse pe seama crizei vârstei mature și se va aștepta cu oarecare ironie tragicul deznodământ.

Și totuși, ceva în adâncul sufletului îi spunea că relația pe care o începuse, în ciuda extravaganței ei, avea un fundament solid, durabil. Nu punea la îndoială onestitatea Andei, firea ei corectă și inocentă, și își zicea că ea nu-l va putea părăsi niciodată. „Îi voi da atâta dragoste încât, în cele din urmă, și ea va fi prinsă în mrejele acestui foc. Pe lângă asta, din fericire, există Florian, spre care își va îndrepta întreaga atenție și asta o va împiedica să se abată de la drumul drept. „Florian... ce o fi moștenit de la tatăl lui? Cum arăta bărbatul acela pe care nu-l voi cunoaște niciodată și a cărui odraslă va fi crescută de mine?”

.....

Întoarcerea la izvoare

*Vă port în mine întrupați din neguri
Mănunchi de vise ce se cer trăite
V-ascult chemarea din uitate vremuri,
Redeșteptînd telurice ispite.*

*In zestra încropită cu migală
Ce-am moștenit-o - nesecat izvor -
Am stele aninate în beteală
Și cântece de jale și de dor.*

*Am taina basmelor cu cosânzene
Ce le-ascultam cu ochii visători,
Și albul nesfârșitelor troiene
Cu sănii, zurgălăi și urători.*

*Și doina de mi-e dragă'n faptul serii,
Și frate de mi-e codrul de argint,
E pentru că în vremuri de bejenii
Și vouă v-au fost casă și colind.*

*Voi, meșteri mari, ce mi-ați clădit vecia,
Cu trupuri vii zidite'n temelii,
Voi n-ați murit, căci vă aud solia
Sunînd din vremi spre cei ce vor veni.*

.....

Interventie programata:

De ce muncesc oamenii? Ce îi motivează în activitate?

Prof. Gabriela Ionaș, profesor de limba engleză,
Colegiul Național de Informatică Tudor Vianu

Rezumat:

Pornind de la legenda lui Sisif voi încerca să definesc Efectul Sisif un personaj legendar care era blestemat să rostogolească la nesfârșit un bolovan în sus iar apoi din nou în jos pentru totdeauna.

Blestemul său era munca fără sens, munca monotona, necontrolată, nerecunoscută, fără impact semnificativ și fără feedback. Astfel putem măsura depresia, epuizarea, satisfacția, angajamentul, obligația și dorința de a-și părăsi locul de muncă.

Motivele ce îi făceau pe salariați să rămână într-un post care:

- ajută la împlinirea unui scop în viață,

- ajută să devii ceea ce îți era menit,
- este o sursă de fericire în viață,
- implică sarcinile pe care le-ai face cu plăcere,
- dă posibilitatea de a face bine pe lume.

Aceste aspecte pot fi îmunătățite în orice post și în orice organizație. Aceste schimbări ar putea duce la angajamentul mai puternic și retenție și sunt la fel de importante pentru orice generație. Organizațiile pot da mai mult sens fiecărui post.

Esanționul este reprezentativ pentru ca el include în alcatuirea sa profesori de toate specialitățile.

Pentru a putea investiga fenomenul satisfacției în munca a profesorilor, am ales ca metoda de lucru ancheta pe baza de chestionar pe un lot de 40 persoane și s-a dovedit a fi bine construit. Persoanele investigate fac parte din sistemul de învățământ preuniversitar sunt profesori care predau materii de cultură generală.

S-a păstrat confidențialitatea datelor pentru a obține un grad maxim de sinceritate. Acesta a fost aplicat pe un lot de 40 de profesori din mediul urban și s-a dovedit a fi bine construit.

Ipotezele de lucru

- dacă profesorii sunt mulțumiți și nestresați la locul de muncă, muncesc cu plăcere și se simt confortabil la locul de muncă.
- dacă profesorii sunt motivați, nu sunt anxioși în ceea ce privește securitatea locului de muncă, nu caută să își schimbe locul de muncă cu un alt loc

La sfârșitul studiului am constatat că ipotezele de lucru se confirmă că dacă profesorii sunt mulțumiți și nestresați la locul de muncă, muncesc bine, cu plăcere la locul de muncă în colectivul organizației școlare. Cei chestionați au mărturisit că își exercită meseria mai întâi din dragoste pentru copii, pentru a împărtăși cunoștințe și dragostea pentru materia predată, unele persoane consideră că sunt motivați de salariu.

Deși există și profesori deloc mulțumiți de managementul școlar, există și profesori mulțumiți oarecum mulțumit se observă că majoritatea înțeleg că uneori managerul este nevoit să impună unele puncte de vedere subordonaților și să accepte că rezultatele pozitive sunt mai numeroase decât constăngerile managerului.

Majoritatea profesorilor se implică în muncă, o extind și în segmentul vieții personale, se preocupă de buna desfășurare a nuncii lor cu clasa de elevi și în activitățile extrașcolare. Unii profesori se consideră copleșiți preocuparea față de și implicarea în sarcinile de serviciu și profesorii se simt pregătiți și au încredere în puterea lor de a reuși în muncă. Profesorii sunt preocupați de îndeplinirea exemplară a sarcinilor de serviciu și încearcă să se adapteze cât mai bine muncii în organizația școlară căutând să găsească mijloace de îmbunătățire a relațiilor intrerumane cu elevii, colegii, managerii și comunitatea.

O mare parte dintre profesori mulțumiți de veniturile realizate în timp ce o altă parte consideră că depun foarte multă muncă pentru salariul primit. Pentru aceștia primează factorul financiar pe care îl consideră mai important. Profesorii consideră sunt bine plătiți pentru munca pe care o fac și se implică în muncă deci uneori sarcinile și răspunerile sunt copleșitoare încearcă să facă cât mai multe lucruri benefice pentru elevi și răspundă exigențelor manageriale. Postul le dă posibilitatea de a-și pune în valoare în mare măsură potențialul de care dispun. Acest lucru arată un grad mare de confort psihologic.

Dacă profesorii se simt confortabil la locul de muncă înseamnă că vor continua să muncească în școala în care se află simțindu-se atașați de colectiv, de elevi.

Managerul nou este nu numai un bun profesionist, ci cunoaște și să țină seama de aspirațiile și ceea ce vor să realizeze în segmentul vieții personale și să îi sprijine pe angajați.

* IV: Institutul de Antropologie "Francisc I. Rainer" / Centrul de Studii și Cercetări de Biodiversitate Agrosilvică "Acad. David Davidescu" / tema: "Biodiversitatea - acțiunea antropica contemporană" - miercuri 7 iulie, 11:00-13:00 / Calea 13 Septembrie nr. 13, corpul din dreapta, etaj 7, Sala de Consiliu – nr. 7-3541;

Climate change, our most serious problem

Sjoerd L. Bonting - emeritus professor of biochemistry and Anglican theologian
Goor, the Netherlands

Resume:

Climate change seems to me the most serious problem, facing not only Europe but the entire world. The problem is exacerbated by the ongoing increase of the world population (6 billion in 2000, 9 billion expected in 2050) and the rapid economic growth of several developing nations, particularly China and India.

In 1980s climate scientists already warned about anthropogenic global warming (agw) as a result of massive fossil fuel burning. The UN Intergovernmental Panel on Climate Change (IPCC) presented in its four reports to date ever more detailed and precise evidence for agw.

Yet, the Copenhagen conference (2009) failed to reach any binding international agreements to combat agw. Various goals have been set by nations, but they are never reached. A set goal of maximal temperature increase of 2 oC is already considered to be out of reach.

Effects are already noticeable: rapid melting of glaciers in arctic and arctic regions and elsewhere, rising sea level, drought in some areas, excessive rainfall in others, increasing severity of cyclones.

In the absence of binding international agreements, nations are left to their own devices for fossil fuel replacement, such as promoting wind, solar and geothermal power. Experts agree that these can contribute only up to some 20% of energy consumption. Electric cars in charging their batteries will increase rather than decrease fossil fuel use. With oil production reaching its peak and rising oil prices more and more coal plants, the worst polluters, are built.

What is needed is a worldwide project for the lasting production of clean energy. I see this in placing large solar power panels in geosynchronous orbit, converting the electricity into microwave or laser beams that are sent to receiving stations on earth. An extensive study was sponsored by NASA in the late 1970s after the first oilcrisis. The European and Japanese space organizations contributed to the study. After critical study, the US Department of Energy and the Congressional Budget Office deemed the plan technologically and economically feasible, but it was shelved under President Reagan. Japan continued study of the plan and conducted some experiments in space, on the basis of which it plans to have a solar power panel in orbit by 2030.

In the original NASA study, the production of the solar panels was placed in a space colony 'hanging' in a Lagrange point to avoid the environmental effects of multiple launches from the earth. Simpler to me would be a lunar colony with a mini nuclear power plant. The materials for the panels would in both cases be found on the moon. Launching of the panels would benefit from the low gravity on the moon (1/6 of earth gravity) and the earth would still be saved from the environmental effects. There is water on the lunar south pole, which can by hydrolysis provide oxygen for the workers.

Transport of the workers and their equipment could be provided by the NASA Falcon 9 rocket, which has just been testflown. Russia, Europe, Japan and China have their own space vehicles. If the rich nations take care of the production and launching of the solar panels, the poor nations could build their own receiving stations, which will be relatively cheap. Use of laser beams would have the advantage that they are coherent, unlike microwave beams which expand on their way to the earth, and that a small fraction of the beam can be reflected back to the panel to keep the beam on the receiving station. These two advantages would allow the receiving stations to be much smaller than when microwave beams are used.

The American Navstar system and the European Galileo system (operational in 2013), each with 30 satellites at 20.200 and 23.222 km height respectively, have provided much experience with the construction of integrated multisatellite systems.

Because I estimate the time length for construction of the solar power panel system at about 60 years, I suggest that in the meantime nuclear energy and other forms of clean energy would be exploited to decrease the use of fossil fuels to the maximal extent possible. For fusion energy I see no future in this century.

Contribution to Summer School "Europe: Survival"
Climate change, our most serious problem (The 2nd variation)

Climate change seems to me the most serious problem, facing not only Europe but the entire world. The problem is exacerbated by the ongoing increase of the world population (6 billion in 2000, 9 billion predicted in 2050) and the rapid economic growth of several developing nations, particularly China and India.

In 1980s climate scientists already warned about anthropogenic global warming (agw) as a result of massive fossil fuel burning. The UN Intergovernmental Panel on Climate Change (IPCC) presented in its four reports to date ever more detailed and precise evidence for agw.

Effects are already noticeable: rapid melting of glaciers in arctic and arctic regions and elsewhere, rising sea level, drought in some areas, excessive rainfall in others, increasing severity of cyclones.

Yet, the Copenhagen conference (2009) failed to reach any binding international agreements to combat agw. Various goals have been set by nations, but they are never reached. A set goal of maximal temperature increase of 2 oC is already considered to be out of reach.

In the absence of binding international agreements, nations are left to their own devices for fossil fuel replacement, such as promoting wind, solar and geothermal power. Experts agree that these can contribute only up to some 20% of energy consumption. Electric cars in charging their batteries will increase rather than decrease fossil fuel use. With oil production reaching its peak and rising oil prices, more and more coal plants, the worst polluters, are built.

What is needed in my opinion is a worldwide project for the lasting production of clean energy. For fusion energy I see no future in this century. I see the solution in placing large solar power panels in geosynchronous orbit, converting the electricity produced into microwave or laser beams that are sent to receiving stations on earth. An extensive study was sponsored by NASA in the late 1970s after the first oilcrisis. The European and Japanese space organizations contributed to the study. The US Department of Energy and the Congressional Budget Office deemed the plan technologically and economically feasible, but it was shelved under President Reagan. Japan continued study of the plan and conducted some experiments in space, on the basis of which it plans to have a solar power panel in orbit by 2030.

In the original NASA study, the production of the solar panels was placed in a space colony 'hanging' in a Lagrange point to avoid the environmental effects of multiple launches from the earth. Simpler to me would be a lunar colony with a mini nuclear power plant. The materials for the panels would in both cases be found on the moon. Launching of the panels would benefit from the low gravity on the moon (1/6 of earth gravity) and the earth would still be saved from the environmental effects. There is water on the lunar south pole, which can by hydrolysis provide oxygen for the workers.

Transport of the workers and their equipment could be provided by the NASA Falcon 9 rocket, which has just been testflown. Russia, Europe, Japan and China have their own space vehicles. If the rich nations take care of the production and launching of the solar panels, the poor nations could build their own receiving stations, which will be relatively cheap. Use of laser beams would have the advantage that they are coherent, unlike microwave beams which expand on their way to the earth, and that a small fraction of the beam can be reflected back to the panel to keep the beam on the receiving station. These two advantages would allow the receiving stations to be much smaller than when microwave beams are used.

The American Navstar system and the European Galileo system (operational in 2013), each with 30 satellites at 20.200 and 23.222 km height respectively, have provided much experience with the construction of integrated multisatellite systems.

Because I estimate the time length for construction of the solar power panel system at about 60 years, I suggest that in the meantime nuclear energy and other forms of clean energy would be exploited to decrease the use of fossil fuels to the maximal extent possible.

Biodiversitatea speciei umane – o incursiune antropologica

Dr. Cristiana Glavce, Dr. Emilia Iancu

Academia Romana / Institutul de Antropologie "Francisc I. Rainer"

Rezumat:

Biodiversitatea constituie una din caracteristicile lumii vii și în același timp o condiție esențială a existenței acesteia.

Specia umană, ca și componentă intrinsecă a vieții de pe pământ, se caracterizează prin capacitatea de adaptare și evoluție a indivizilor la condiții de viață diferite. Procesul se realizează prin modificări genetice, care modelate prin selecție și drift genetic la condiții mezologice specifice, duc la o exprimare fenotipică variată.

Astfel biodiversitatea reprezintă expresia fenotipică ce caracterizează relația dintre fondul ereditar (genetic și epigenetic) și condițiile mezologice la nivel de individ sau populație.

Specia umană își datorează diversitatea atât acțiunii condițiilor mezologice naturale cât și a celor care rezultă din acțiunile socio-culturale și economice create și dezvoltate dealungul evoluției sale și care devin la rândul-le condiții mezologice specifice diferitelor etape istorice.

Evoluția umană este marcată de o serie de evenimente cheie ce-i determină și diversitatea, precum bipedia, encefalizarea, comunicarea verbală și civilizația. Fiecare dintre aceste evenimente a determinat modificări și adaptări morfo-funcționale și comportamentale care au dus la biodiversitatea extra și intraspecifică, orientând evoluția spre omul modern.

Marile migrații și epidemii, precum și izolările populaționale datorită barierelor naturale sau culturale își pun amprenta asupra diversității, mărindu-i sau reducându-i gradul de expresivitate.

Studiile antropologice completate de studiile de genetică moleculară permit cunoașterea evoluției umane și stabilirea de caracteristici morfo-genetice ce stau la baza caracteristicilor morfotipologice a grupelor mari populaționale istorice și actuale (rasele mari și tipurile antropologice) și care exprimă biodiversitatea speciei umane.

Educație pentru mediu

Prof. univ. dr. Emilian M. Dobrescu

Academia Romana / Sectia de Stiinte Economice, Juridice si Sociologie

Biodiversitatea și fundamentele axiologice ale culturii.

Comentarii hermeneutice la motivul adamitic în sculptura brâncușiană

Dr. Matei Stircea-Crăciun

Academia Romana / Institutul de Antropologie "Francisc I. Rainer"

Rezumat:

Comunicarea expune rezultate ale unui proiect de cercetare a sculpturii brâncușiene din perspectiva culturologică proprie filosofiei artei și antropologiei simbolice. Proiectul, extins pe durata a două decenii, s-a materializat, în prezent, prin publicarea unei cuprinzătoare monografii (Matei Stircea-Crăciun, *Brâncuși – limbajele materiei, Studiu de hermeneutică a artei abstracte*, Editura Anima, 2010, 486 p., 90 il.).

În antiteză cu arta de factură renescentistă și academică, focalizate pe dezvoltarea limbajului *formei*, Brâncuși susține temerar imperativul pentru artă de a cerceta limbajul *materiilor*, de a valorifica tezaurul diversității – implicit al *biodiversității* – materiilor ca izvor inepuizabil de recalibrare și armonizare a structurilor axiologice ale culturii. Discursul sapiențial al operei reconstituie, într-o primă etapă (cf. motivele *Rugăciunii, Muzei adormite, Păsării în văzduh*) filogenia spiritului uman coborând în istorie dincolo de mituri, până la reazemul unificator al materiilor – numitor comun al tuturor culturilor Terrei, cât privește emergența nu doar a cunoașterii cât și a aspirațiilor umane. Pentru ca într-o a doua etapă să stăruie în descifrarea limbajelor simbolice pe care conștiința umană le construiește valorificând sugestiile biodiversității materiale (cf. motivul *Adam și Eva*)

Menționăm că lectura propusă în monografie identifică rolul creației brâncușiene, de a fi întemeiat un curent estetic cu vastă extindere internațională, – *simbolizarea hylesică* (i.e. materială) – insuficient conceptualizat până în prezent de critică și de teoria artei. Reflecția asociabilă simbolizării hylesice, așa cum o recomandă Brâncuși, militează ca omenirea să își asume unitar și congruent, ca o singură familie, întregul patrimoniu al devenirii materiale biologice și spirituale.

Realitatea modelelor și modelele realității

Conf. dr. G.G.Constandache

Universitatea Politehnica Bucuresti

La realite des modeles, les modeles de la realite

Resume:

La science est la seule activite humaine ou le mot „modele” a le sens inverse de celui que lui donne la langue usuelle.

Le modele est comme une forme abstraite qui vient a s'incarner ou a se realiser dans les phenomenes.

Le modele scientifique est une imitation humaine de la nature que le savant prend bientot pour „modele” – au sens ordinaire – de celle-ci.

Les modeles ont donc une vie propre, une dynamique autonome decouplee de la realite phenomenale. Dans son activite modelisatrice, le savant projette son esprit dans le monde des choses.

Cela ne va pas sans danger. Le modele est tellement plus pur, tellement mieux maitrisable que le monde des phenomenes: le risque existe qu' il devienne l'objet exclusive de l'attention du savant.

Maitrise explicative et predictive, tout d'abord, grace a la puissance de l'outil mathematique. Celui-ci donne a l'exploration des proprietes du modele-exploration qui prend la forme d'experiences de pensee-une efficacite, une rapidite et une elegance qui n'atteindra jamais l'experimentation fait sur le monde phenomental. Maitrise du pouvoir createur de l'analogie, surtout.

Categorizarea etnografica a biodiversitatii in Delta Dunarii

Dr. Marin Constantin

Academia Romana / Institutul de Antropologie "Francisc I. Rainer"

Să învățăm ce înseamnă natura!

Schimbarea conceptului de natură prin introducerea proiectelor de protecție a mediului

Liviu Măntescu

Academia Romana / Institutul de Antropologie Francisc Rainer, Max-Planck-Institut für Gesellschaftsforschung

Rezumat:

Există un înțeles local (*local knowledge*) al mediului natural înconjurător, a ceea ce îndeobște este numit natură? Descartes, dar mai ales Kant, au discreditat ideea naturalismului prescriptiv ca fundament al comportamentului uman, al alcătuirii și dinamicii societăților umane. Principalul punct de vedere aici îl constituie faptul că activitatea minții umane nu este guvernată de legile naturii. Un deserviciu major al acestui raționament este despărțirea omului de natură: pe de-o parte omul, de cealaltă parte mediul natural înconjurător omului. Frontul de luptă iată era deschis. Antropologia socială, de la înființarea ei ca disciplină la sfârșitul secolului XIX și până în prezent, a adus nenumărate date empirice pentru a argumenta în defavoarea acestei schisme conceptuale. Fără prea mare succes însă: în ansamblul lor, politicile de gestionare a resurselor naturale, de protejare și conservare a mediului natural se proiectează fără ca omul să fie considerat parte a mediului natural, parte din această natură. Câteva exemple vor fi expuse în cadrul introspecției.

Refacerea unei relații sănătoase dintre om și natură în condițiile schimbărilor climatice

Dr. Judith Ipate

Academia Romana / INCE / Centrul de Studii și Cercetări de Biodiversitate Agrosilvică "Acad. David Davidescu"

Masa Rotunda privind globalizarea/mondializarea populațiilor actuale – cauze, consecințe

Moderatori: Prof.univ.dr. CS I Alexandru T. Bogdan, m.c. al Academiei Romane
Dr. CS I Cristiana Glavce

* V: Centrul de Cercetari Financiare si Monetare "Victor Slavescu" / tema: "Ce model economic si social poate asigura sustenabilitatea si progresul Uniunii Europene?" - joi 8 iulie, 11:00-13:00 / Calea 13 Septembrie nr. 13, corpul din dreapta, etaj 5, Sala de Consiliu – nr. 5-348.

Modelul economic si social european – modelul economic si social mondial

Prof. univ. dr. Ana Bazac
Universitatea Politehnica Bucuresti

Rezumat:

Intervenția mea susține ideea că un model *economic* regional – cel european, în cazul nostru – are și o fezabilitate și o valabilitate limitate atunci când între el și modelul mondial (deci și alte modele regionale) nu există consonanță. La prima vedere, problema consonanței nu pare atât de dramatică: doar toate țările și regiunile doresc creșterea economică /a profitului, deci creșterea consumului, după cum, desigur, doresc creșterea investițiilor. În fapt, tocmai acest model economic este cel care accentuează contradicțiile dintre regiuni și dintre țări și face ca să fie imposibilă realizarea lui în toate țările și, desigur, la același nivel. Nu este vorba, aici, despre pozițiile diferite de pornire ale țărilor/regiunilor, nici despre tradițiile lor culturale diferite. În principal, nu cultura explică nivelul și ritmul dezvoltării economice, ci locul unei țări/regiuni în cadrul raporturilor economice internaționale, deci în cadrul modelului economic mondial. (Problema ieșirii din criza economică mondială actuală ilustrează dramatismul concluziei de mai sus: dacă *toate* țările doresc atragerea investitorilor, creșterea exporturilor și realizarea unei balanțe active – care să le permită cheltuieli sociale interne –, cum se poate asta realiza? Există întotdeauna nișe de piață, oportunități, dar cum pot fi îndeplinite obiectivele de mai sus altfel decât prin scăderea generală a prețului forței de muncă și printr-o atitudine fiscală „prietenoasă” față de investitori? Și la ce altceva duce acest model decât la o creștere a concurenței între țări/regiuni?)

Tocmai acest model economic duce, evident, la presiunea asupra modelului *social*. Nu trebuie să uităm că modelul social al capitalismului postbelic – acel *welfare state* realizat în proporții diferite în multe țări – a corespuns nu numai fazei capitalismului „național”, în care capitalul avea în față o forță de muncă națională și depindea, astfel, de consumul realizat de această majoritate a populației (de aceea, tocmai în această fază prestigiul sindicalismului a fost cel mai mare), ci a continuat și a adâncit raporturile centru-periferie, deci creșterea veniturilor statelor sociale a profitat de aceste raporturi. În faza capitalismului transnațional în care ne aflăm, capitalul s-a delocalizat mergând după forța de muncă mai ieftină și după condiții mai avantajoase: ca urmare, el nu mai depinde de consumul populației dintr-o țară, ci de cel mondial, împărțit firește în „publicuri-țintă”. Sindicalismul are o putere din ce în ce mai mică de a impune caracterul social al statelor, lăsând aici la o parte, desigur, tipul de țară și tradiția raporturilor sociale.

Nu trebuie să facem trecută cu vederea politica unui stat, de exemplu România, de a diminua birocrăția și privilegiile ei. Nu aceste privilegii au format statul social. De aceea, nu trebuie să considerăm că diminuarea privilegiilor birocrăției ar fi echivalentă cu reducerea caracterului social al statului, că ar ilustra această reducere. Dimpotrivă, diminuarea privilegiilor birocrăției oferă spațiu pentru realizarea statului social. Dar reducerea globală a statului social este o realitate nu numai a ocaziei date de criza actuală, ci a întregii logici a capitalismului transnațional. (Dar nu transnaționalizarea – după cum nu regionalizarea – în sine constituie un fenomen malign).

Ca urmare, logica economică, ce a dus tocmai la fenomenele critice semnalate, sugerează că un model social european este viabil numai în contextul generalizării globale a acestui model. Iar un model social mondial cere, la rândul său, un model economic nou, în care rațiunea ecologică și aceea a economisirii și realizării creativității umane să înlocuiască valorile modelului economic actual.

Observație: de abia după ce am scris rezumatele – în ideea de a expune teoria mea asupra problemelor în cauză pentru ca, la fața locului, și colegii și eu să intervenim pe aspecte și concepte – am văzut că trebuiau să aibă câte 200 de cuvinte. Va rog să mă iertați pentru lungimea lor. În același timp, repet că mă voi ocupa de aspecte, inclusiv așa cum apar ele în bibliografia recentă. Oricum, fiecare concept și fiecare idee trebuie criticate.

Contributii ale invatamantului superior la sustenabilitatea U.E.

Lect. univ. dr. Mihaela Buia
Universitatea Ecologică din București, Facultatea de Științele Comunicării

Normal si patologic /aspecte interdisciplinare

Conf. dr. G.G.Constandache
Universitatea Politehnica Bucuresti

„Orice individ este o erezie”

Lucian Blaga

Rezumat:

Cu termenul "educație" se numește procesul de formare a personalității individuale, asociind integrarea socială și transmiterea culturală a valorilor. Astfel că educația înseamnă atât acțiunea formativă, culturală, cât și rezultatul său, integrarea socială. De altfel, chiar rădăcinile latine ale cuvântului educație subliniază legătura între dezvoltarea fizică a corpului și maturizarea interioară a spiritului, ce se presupun reciproc: hrănire, creștere și evoluție. Un bun înțeles al normalității presupune sănătatea fizică și psihică.

Se numește **normal** ansamblul de fapte sau experiențe, dar și argumentări, rezultate conform cu un criteriu (o normă).

Caracterul normal se referă la frecvența cea mai mare a unui fapt sau a unei experiențe, a unui mod de gândire în interiorul unei situații ordonate și măsurabile prin **norma** care este reprezentată printr-o serie de evenimente sau de noțiuni. Evenimentele pot fi de ordin moral sau natural, iar ansamblul de noțiuni poate fi de tip matematic, juridic, fiziologic. Patologic sau bolnăvicios, deseori morbid, este să nu evoluăm în colective ce corespund vârstei: după familie, grădinița sau școala, apoi liceul sau școala tehnică, iar ulterior facultatea sau instituția profesională și în final cariera universitară sau profesiunea de înaltă calificare, inclusiv politica...

În măsura în care există în educație o normă (criteriu și scopuri) se poate spune că activitatea educatorilor înseamnă seva vieții sociale, eliminând caracterul ei efemer și imperfect.

Consilierea educațională clarifică ideile schițate de educatori și profesori, apropie orizontul social deschis integrării și evidențiază valorile majore ale culturii actuale. Activism nu înseamnă pur și simplu pragmatism, iar informaticianul nu se substituie inginerului de automatizări și calculatoare. Întru câtva arta este superioară realității cotidiene: nu arta imită viața, ci viața socială imită valorile, între care și arta... Normal este să nu alegem izolarea, ca oamenii bolnavi, și nici să nu ne complacem în grupuri marginalizate, ci să aderăm la valori sănătoase, înalte.

Cel mai greu de explicat este că normele ne îndeamnă să ne depășim, căci ceea ce este firesc, obișnuit și natural, ne asigură ieșirea din anonimat în sensul bun al cuvântului (autodepășirea).

METAforaMORFOZA culturii globale

Lect. univ. dr. Adela Fekete

Universitatea Ecologică din București, Facultatea de Științele Comunicării

Criza datoriilor suverane și consecințele economico-politice ale acesteia la nivelul Zonei Euro și Uniunii Europene

Drd. Ionela Baltatescu

Institutul de Economie Mondială, INCE, Academia Romana

Generozitate-Creativitate-Solidaritate versus expresii laureate ale modelului economic și social european și mondial: de la Paul KRUGMAN la Elinor OSTROM și Oliver E. WILLIAMSON

Dr. Larry Stapleton

Waterford Institute of Technology, Waterford, Republic of Ireland

Dr. Jozef B. Lewoc

BPBiT Leader, Wrocław, Poland

Prof. univ. dr. Nicolae Bulz

Colegiul National de Aparare / Institutul de Economie Mondială, INCE, Academia Romana

Abstract:

The humankind wisdom is supposed to be a related and open-deeper turning point. An equivalent type of statement may be referred to generosity, creativity, solidarity. *Homo Sapiens*, as a species, is distinguished clearly from other species by their socio-cultural nature, drawing on a deep inner universe of cultural meanings and values which inform both individual and group behaviours - within wisdom turning point. These meanings are created phenomenologically in the gestalt of consciousness, framed in the context of deep value-systems which shift as a result of psychological, biological (and existential) realities. Recent research has begun to uncover the complex waves and patterns associated with these shifts. They indicate a dynamically stable system which underpins human activity at the level of both the individual and the civilisation. In this context, technology is an intercourse materialisation of the culture of our civilisation and its material nature as a cultural meaning needs interactive and iterative exploration: explanation and understanding. On in this way, can we really begin

to understand the trajectory (or multiple trajectories) of our current civilisation, of a *deeper humankind wisdom*, with all its new *connectivities and disconnectivities* mediated as they are through *information and other technologies*?

The professors **Paul Krugman** and **Elinor Ostrom** and **Oliver E. Williamson** (Nobel Prize on Economics - 2008 and 2009) have expressed two types of economic and econometric knowledge. The first type may be correlated to the organizational nucleus of econometric knowledge. The second type may be correlated to the institutional nucleus of econometric knowledge. Are these types linked toward the structural or to the functional deepness of the economic knowledge and praxis? Which are the links with the Generosity proposed project? Which are the links with the possible elicited model of this Workshop: an **European economic and social modelul**.

Keywords: Cyclical and rhythm processes, Generosity-Creativity-Solidarity triad, deeper humankind wisdom, possibilities to (re)form possibilities, (re)structured complex entities

Set de subiecte rezervate asupra tematicii de workshop: Ce model economic si social poate asigura sustenabilitatea si progresul Uniunii Europene?

Cercetatori din Centrul de Cercetari Financiare si Monetare "Victor Slavescu", INCE, Academia Romana

Masa Rotunda privind asigurarea sustenabilitatii si progresului Uniunii Europene

Moderatori: Prof.univ.dr. CS I Napoleon Pop

Prof.univ.dr. CS I Emil Dinga

Interventii programate:

De la educația oferită în școală la societatea cunoașterii

Prof. dr. ing. Doinita Ghinea, Prof. drd. Paraschiva Grigorie
Colegiul National de Informatica „Tudor Vianu”

Rezumat:

Reforma învățământului lansează o serie de **provocări fundamentale** educației preuniversitare, care se referă la **structura, abordarea, conținutul și finalitatea** procesului de învățământ.

I. PROVOCĂRILE FUNDAMENTALE ALE REFORMEI

1. O arhitectură piramidală

Structurarea procesului de învățământ constituie o primă provocare lansată sistemului național și educației în sine.

2. O nouă strategie de abordare

Reforma sistemului de învățământ vine nu numai cu o *filosofie nouă a educației*, propunând o *nouă paradigmă a învățării*, ci și cu o **strategie generală de abordare** proprie procesului de predare/ învățare .

3. Învățare critică, esențială și eficientă

În ceea ce privește **conținutul** procesului de predare/învățare, se aduce și aici o inovație esențială: comutarea accentului de la simpla predare și acumulare de informație la livrarea și achiziția unor cunoștințe în vederea formării de competențe.

4. Formare pentru competențe și calificări

În această concepție, **finalitatea** procesului de învățământ o constituie pregătirea elevilor în vederea obținerii unor competențe și a unor calificări bine definite pentru integrarea acestora pe piața muncii.

II. DIFICULTĂȚILE PROCESULUI DE REFORMĂ

1. Dificultăți de proces

a) *Structura studiilor preuniversitare*

La capitolul **dificultăți de proces**, prima problemă o constituie însăși **structura studiilor preuniversitare**.

b) *Calitatea și performanța, sub spectrul unui risc: Elită sau Masificare?*

c) *Internaționalizarea studiilor universitare*

2. Dificultăți de aplicare

În ceea ce privește *dificultățile de aplicare*, acestea sunt generate în cursul procesului de implementare a Reformei la nivelul sistemului național.

Expandarea celor patru workshop-uri cu tematica interdisciplinara in suita de introspectii/interventii si Mese Rotunde a rezultat in urma iteratiilor cu cei implicati din conducerea institutiilor co-organizatoare, cu cercetatori din aceste institutii si colegii interdisciplinaristi.

Zilele I si VI ale acestei editii a Scolii de Vara cuprind peregrinari interdisciplinare:

* I: 2 iulie, vineri, de la ora 10:00 (*intalnire la iesirea din Metrou-Statia Eroilor pe partea dinspre Biserica Elefterie, la Monumentul Eroilor Sanitari*)

- Vizitarea Bisericii din localitatea ilfoveana **Draganescu** - pictata de **Parintele Arsenie BOCA**;

- Moment de reculegere **IN MEMORIAM**:

Acad. Mihai DRAGANESCU (1929-2010) si Prof.dr. Cornel POPA (1933-2010) - inmormantati in acest iunie - **ultimii Presedinti** ai Grupului de Cercetari Interdisciplinare / DLMFS / CRIFST / Academia Romana;

Acad. Stefan MILCU, Acad. Romulus VULCANESCU, Prof.dr.doc. Edmond NICOLAU si Prof.dr.doc. Victor SAHLEANU - **primii Presedinti / Presedinti de Onoare** ai acestui Grup;

- Masa Rotunda ad-hoc (I) privind **actualitatea dialogului Stiinta-Religie-Arta-Management** – **mostenire, provocari intelectuale, perspective/consecinte.**

Inscrieri la Prof. univ. dr. **Nicolae Bulz** - (deplasarea cu un microbuz: 25 RON/participant): nbulz@yahoo.com

** VI: In perioada **9-11 iulie**

VI_I: - **Muzeul Ceasului, Muzeul National al Petrolului, Ploiesti si Muzeul Județean de Științele Naturii Prahova, secția Muzeul de Antropologie „Francisc Rainer” - Cheia și secția „Flori de Mină” – Cheia,**
la intoarcere **Manastirea Tiganesti**

Inscrieri la Prof. dr. **Emilia Iancu** (director): office@muzbioph.ro ;

- Masa Rotunda ad-hoc (II) privind **actualitatea dialogului Stiinta-Religie-Arta-Management** – **mostenire, provocari intelectuale, perspective/consecinte.**

sau

VI_II: Vizitarea zonei **Kazanlac**, Bulgaria - Costul transportului cu autocarul este de 80 RON - prin agentia "Floarea de colt". Cazarea e in curs de definitivare, sunt 2 variante: sa se doarma ambele nopti la Kazanlac sau una la Shipca si una la Kazanlac. Cost cazare - se anunta in curand.

Traseu va include multe manastiri: Kilifareva, Derianova, Kapinova, Shipca (manastire ruseasca) - la care se adauga peștera Bacio-Kilo, Trinava, mormintele regilor traci de la Kazanlac.

Inscrieri la Drd. **Anda Calinescu**: calinescu_anda_mihaela@hotmail.com, free2anda@gmail.com

NOTE:

* Colegii care s-au inscris, pentru acest program, cu titluri de **introspectii** (10-15 minute) au trimis pana la **25 iunie** un *rezumat de max. 200 cuvinte* (cu evidentierea pe puncte a ideilor / propunerilor ce vor fi sustinute in plen) - rezumatele vor circula, astfel, spre toate adresele de e-mail ale potentialilor participanti.

*Trimiterea acestui tip de rezumat justifica **introspectia** respectiva de 10-15 minute.*

** Colegii care s-au inscris cu titluri de **interventii** (1-10 minute) *nu au trimis acest tip de rezumat (*)* - avand cuvantul dupa expunerea **introspectiilor** dar inaintea dezbaterilor / lucrarilor interactive proprii fiecărei zile.

*** In principiu **introspectiile** vor decurge pe baza textului pregatit - ramand ca gazdele sa anunte daca sunt disponibile mijloace de afisare de pe calculator/proiector.

*IV Colegii care au tiparit carti in perioada 2009/2010 au fost invitati sa le prezinte consonant lucrarilor interactive proprii fiecărei zile - inclusiv cu organizarea ad-hoc a cate unui stand de carte. Fiecare autor alege ziua/zilele concordante tematicii - si daca o propune participantilor si spre cumparare. Deci in fiecare zi se va organiza cate un **stand de carte** intru interdisciplinaritate si interactivitate.

*V *Lucrarile deja tehnoredactate de participanti la editia 2009 a Scolii de Vara (incluzand si e-textele trimise de **membrii overseas** ai Grupului de Cercetari Interdisciplinare) vor fi texte de referinte - alaturi de lucrarile interactive proprii fiecărei zile ale editiei din acest an astfel [Cifrele arabe din fata titlurilor lucrarilor sunt numerele de ordine din editia - inca sub tipar - a volumului Scolii de Vara/2009]*